

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל לילך כהן ז"ל

בת אסתר וניסים
נולדה בבית שמש
בתאריך כ"ט בטבת תשל"ז, 19/1/1977
התגוררה בבית שמש
התגיסה בנובמבר 1995
שרתה בחיל החימוש
נפלה בעת שירותה
בתאריך כ' בניסן תשנ"ז, 27/4/1997
נקברה בבית העלמין בבית שמש
הותירה אחריה הורים וארבעה אחים

בת 20 בנפלה

קורות חיים

בת אסתר וניסים. נולדה ביום כ"ט בטבת תשל"ז (19.1.1977) בבית שמש, בה גדלה והתחנכה, אחות לאבי, דרור, שי ואלירן. לילך החלה לימודיה בבית-הספר היסודי "אליקים", וסיימה בהצטיינות בבית-הספר התיכון ע"ש פירסט, במגמה העיונית- ביולוגית, כשבידה תעודת בגרות מלאה. לילך, בחורה אדמונית, צנומה, שקטה ויפהפייה, תמכה כעמוד שדרה בחבריה ובבני משפחתה וחיוכה הנצחי נטע בהם שמחה ותקווה לבאות. כתלמידה חרוצה, מקובלת ומלאת חיים, שימשה לילך בתפקידי מפתח רבים בחוגים חברתיים לקידום החינוך והעזרה לזולת בבית שמש. ילדים, הדרכה והוראה, היו מרכז חייה של לילך, והעזרה לזולת היתה טבועה בה. היא חלמה ללמוד הוראה והתקבלה ללימודי הוראה במכללת "אחוה", אך את ההודעה המאשרת את קבלתה ללימודים לא זכתה לראות. לילך היתה מדריכה בשבט "שורק", בסניף של תנועת "הצופים", שם חינכה את חניכיה על ערכי צניעות, כבוד, חריצות ועזרה לזולת - ערכים שהיו טבועים בנפשה. לילך היתה גם חברה פעילה במועצת התלמידים של בית שמש, והתנדבה פעם בשבוע בבית האבות "עמק האלה" שליד בית שמש, בו טיפלה בקשישים ובחולים סיעודיים והקדישה לכך את כל מרצה, אהבתה ועדינותה.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בתחילת נובמבר 1995 התגייסה לילך לצה"ל ושירתה כפקידת קצין שלישות ביחידת החימוש המרחבית של פיקוד המרכז. לילך תוארה על ידי מפקדיה כחיילת שקדנית, חרוצה ואחראית, שהפגינה רצון רב להקשיב ולסייע לסובבים אותה בכל עת. לילך היתה מעמודי התווך ביחידה וחסרונה מורגש בכל פינה. לילך תכננה להינשא לחברה האהוב אמיר, לאחר שחרורה מצה"ל. היא רצתה לבנות עמו בית ולהקים משפחה, וגם תוכנית זו נקטעה באיבה.

לילך נפלה בעת שירותה, בתאונת דרכים שאירעה כאשר היתה בדרכה לביתה. היא נפטרה מפציעה ביום כ' בניסן תשנ"ז (27.4.1997). לילך הובאה למנוחות בחלקה הצבאית שבבית העלמין בבית שמש. היא הועלתה לדרגת סמל אחרי מותה. בת עשרים היתה לילך בנופלה. הותירה אחריה הורים, ארבעה אחים, חבר והוריו.

במכתב ניחומים למשפחה כתב מפקד היחידה, אל"מ שאלתיאל סולימן: "לילך היתה חיילת שקטה, צנועה וביישנית. עם הזמן ידעו כל חברותיה ומכריה למצוא אצל לילך אוזן קשבת בכל צרה ובעיה שאליה נקלעו. לילך היתה מעמודי התווך במשרד וביוזמתה תרמה רבות לגיבוש המחלקה, הדברים הובאו לידי ביטוי בציון ימי הולדת ובכל אירוע שצוין במשרד. משאלות רבות היו לה, אך מה חבל שלא הספיקה להגשימן ונקטפה באביב ימיה."

אחיה, דרור, ספד על קברה וכך אמר: "פרח הוא שמך, פרח שנקטף בשיא פריחתו. כפרח היית עמוד שדרה למשפחה כולה, ואנו, כעלים, פורחים איתך. היכן שהיית היה אור, אור שפרח כלילך, היום כבה האור, אור שלא יידלק שוב."

משפחתה הנציחה את שמה בהכנסת ספרייה תורנית, ספר תורה ופרוכת לארון הקודש בבית הכנסת "עץ יוסף" שבבית שמש, ובתרומת ארון קודש ופרוכת לבית-הספר "אליקים" בו למדה לילך.